

ΧΟΡΟΣ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΤΕΓΗΣ

4ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΩΝ ΧΟΡΟΓΡΑΦΩΝ

1 & 2 Απριλίου 2017 | Εντός & εκτός Στέγης

Σύγχρονος χορός από τις νέες ανερχόμενες δυνάμεις εντός και εκτός των ελληνικών συνόρων. Ένας ανοιχτός διάλογος με τη νέα γενιά χορογράφων, την τέχνη και την κοινωνία.

https://youtu.be/xRbqT4ACB_M
<https://vimeo.com/208460095>

Πιστή στο ραντεβού της με τους νέους δημιουργούς, η Στέγη, για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά, στηρίζει και αναδεικνύει τις ανερχόμενες δυνάμεις που συγκροτούν το τοπίο του σύγχρονου χορού εντός κι εκτός εγχώριων συνόρων. Σκοπός του φεστιβάλ δεν είναι μόνο να προβάλλει τους σκηνικούς προβληματισμούς και πειραματισμούς μιας νέας γενιάς χορογράφων, αλλά και να προκαλέσει έναν ανοιχτό διάλογο με το κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο, να αφουγκραστεί τις επερχόμενες τάσεις στην τέχνη και να προετοιμάσει το έδαφος για μελλοντικές καλλιτεχνικές συνεργασίες. Αυτή τη διάθεση μετάβασης –από το ήδη γνωστό σε αυτό που μας προτείνει η νέα γενιά– έρχεται να αποτυπώσει το συγκεκριμένο φεστιβάλ, σε καλλιτεχνική επιμέλεια της Κάτιας Αρφαρά, σφραγίζοντας τη σχέση με το παρόν των εξελίξεων, αλλά και το μέλλον των ανατροπών. Στο [4^ο Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων](#), 1 και 2 Απριλίου, εντός και εκτός Στέγης, παρουσιάζονται οι χορογράφοι: Hannes Langolf & Ερμίρα Γκόρο (*Dandelion*), Άρια Μπουμπάκη (*162 dance meetings*), Ειρήνη Παπανικολάου (*Ανθεμόεσσα*) και Ηρώ Αποστολέλλη (*Umbilicus*).

4ο Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων Hannes Langolf & Ερμίρα Γκόρο *Dandelion*

1 & 2 Απριλίου 2017 | Κεντρική Σκηνή | 20:00

Πόσο απέχει ο κίνδυνος από την ευτυχία; Γιατί στεκόμαστε εμπόδιο στους ίδιους μας τους εαυτούς; Τι περιμένεις; Μια σειρά από επίκαιρα και αναπάντητα ερωτήματα μπαίνουν στο στόχαστρο των δύο ταλαντούχων δημιουργών και χορευτών, που ενώνουν για πρώτη φορά τις δυνάμεις τους ως χορογράφοι.

Η Ερμίρα Γκόρο και ο Hannes Langolf συναντιούνται για πρώτη φορά στη σκηνή ως δημιουργοί, στις 1 και 2 Απριλίου στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Τους ενώνει, βέβαια, το κοινό παρελθόν τους δίπλα στον καταξιωμένο χορογράφο Lloyd Newson και η συνεργασία τους με τη διακεκριμένη παγκοσμίως ομάδα του, DV8 Physical Theatre. Αυτή η νέα δημιουργική συνύπαρξη δεν στέκεται απλώς στην ανασύνθεση όσων ήδη γνωρίζουν στο πεδίο της χορογραφικής έρευνας. Με το [Dandelion](#) επιθυμούν να ερευνήσουν σε βάθος τόσο τη συγγένεια μεταξύ του θεατρικού και του χορευτικού κώδικα όσο και τη μεταστοιχείωση της σκηνικής εμπειρίας τους σε ένα νέο, προσωπικό σκηνικό ιδίωμα. Για το λόγο αυτόν, συγχωνεύουν διαφορετικά στυλ σε μια κοινή σωματική τεχνική, ανταλλάσσουν υλικά και βιώματα, έτσι ώστε το αποτέλεσμα να είναι ένα κράμα σωματικής δεξιοτεχνίας και ποιητικού στοχασμού. Μαζί τους, στο συγκεκριμένο εγχείρημα, έχουν πέντε ταλαντούχους ερμηνευτές, οι οποίοι με τη σειρά τους ενδυναμώνουν το αίτημα για μια χορογραφία αφηρημένη και πυκνή σε συμβολισμούς.

Σε μια εποχή κατά την οποία το σώμα γίνεται το κατεξοχήν πεδίο διαπραγμάτευσης εννοιών και ταυτοτήτων, οι δύο δημιουργοί διερευνούν την πολύπλοκη αμφισημία του. Ένας καταιγισμός από τάσεις και επιταγές του σύγχρονου τρόπου ζωής δίνει την αφορμή για να επανεπεξεργαστούν συλλογικές μνήμες και προσωπικά βιώματα. Απώτερος στόχος; Να συνθέσουν το πορτρέτο ενός ανθρώπου, διχασμένου ανάμεσα στο εικονικό και το πραγματικό, ο οποίος αποξενώνεται σταδιακά από κάθε διάσταση της προσωπικής και κοινωνικής του ζωής. Αν κάθε απόπειρα επιστροφής σε ένα «αναλογικό παρελθόν» μοιάζει μάταιη ή αναχρονιστική, το σώμα φαίνεται να παραμένει ο τελευταίος κρίκος με τον οποίο ο άνθρωπος ανανοηματοδοτεί τη σχέση του με την καθημερινότητα και τους άλλους. Η σκηνή λειτουργεί συνειρμικά άλλοτε ως καθρέφτης της κοινωνίας και άλλοτε ως είδωλο ενός κόσμου αρχετυπικού, στον οποίο διασώζεται ακέραιη η συλλογικότητα και η επαφή με τον άλλον.

Συντελεστές

Σύλληψη & Σκηνοθεσία: Hannes Langolf, Ερμίρα Γκόρο
Χορογραφία: Hannes Langolf, Ερμίρα Γκόρο & οι ερμηνευτές
Σχεδιασμός Σκηνικών & Κοστούμιών: Χρήστος Δεληδήμος
Μουσική Σύνθεση: Coti K.
Σχεδιασμός Φωτισμών: Richard Godin
Βοηθός Σκηνοθετών: Δημήτρης Κουτσούμπας

Σχεδιασμός Παραγωγής: Κωνσταντίνος Σακκάς

Οργάνωση Παραγωγής: Delta Pi

Ερμηνευτές: Ερμίρα Γκόρο, Hannes Langolf, Δήμητρα Μερτζάνη, Rafael Pardillo, Άντι Τζούμα, Αντώνης Σταμόπουλος, Αλέξανδρος Σταυρόπουλος

Διαβάστε περισσότερα

- Η Ερμίρα Γκόρο και ο Χάννες Λάνγκολφ, αντλώντας από την εμπειρία τους πλάι στον Λούντ Νιούσον, κινούνται σε ένα σημείο διασταύρωσης θεάτρου και χορού. Δεν τους ενδιαφέρει η «καθαρή κίνηση», ούτε η παράθεση λόγου και χορογραφίας, αλλά μια ουσιαστική συνεύρεση των δύο τεχνών που χαρακτηρίζει τόσο τη σωματικότητα του λόγου όσο και τη θεατρικότητα της κίνησης. Έτσι, η επιλογή των ερμηνευτών δεν έγινε μόνο βάσει σωματικών δεξιοτήτων, αλλά και με γνώμονα την ευελιξία του καθενός στην προσέγγιση διαφορετικών θεματικών, την ικανότητά τους να μεταπλάθουν το υλικό και να το μεταγράψουν σε μια ιδιαίτερη, προσωπική κίνηση. Δίνουν βαρύτητα, με άλλα λόγια, στην ενσώματη εμπειρία και στον τρόπο που αυτή μπορεί να οδηγήσει συνειρμικά σε πολλαπλές ερμηνείες.

- Η Ερμίρα Γκόρο και ο Χάννες Λάνγκολφ συναντήθηκαν για πρώτη φορά στη χοροθεατρική παραγωγή *To Be Straight With You*, της ομάδας DV8. Έκτοτε, ως καλλιτεχνικοί συνεργάτες του Λούντ Νιούσον, αλλά και ως ερμηνευτές, εμφανίστηκαν επίσης στο *Can We Talk About This?* (2010-12) και στο πιο πρόσφατο *John* (2014-15), στο οποίο ο Λάνγκολφ είχε τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Η τελευταία αυτή δημιουργία του Νιούσον και της ομάδας του, στο πλαίσιο της παγκόσμιας περιοδείας της, έκανε στάση και στην Αθήνα, στη Στέγη. Από την πλευρά της, η Ερμίρα Γκόρο έχει εργαστεί και ως ανεξάρτητη χορογράφος, κατά τα χρόνια της παραμονής της στις ΗΠΑ, αλλά και πιο πρόσφατα, στο Φεστιβάλ Αθηνών (2014), με το έργο *A Quiet Voice*.

- Θραύσματα σκέψεων συνθέτουν το πεδίο έρευνας των δύο δημιουργών στις πρόβες τους: «Βαδίζουμε ασταθώς προς ένα τέλος. Έχει σημασία; Ποιος νοιάζεται; Πρέπει να του αντισταθούμε ή να το αποζητήσουμε; Γιατί, ενώ ο φόβος είναι τόσο παραλυτικός, εμείς επιλέγουμε να μένουμε αδρανείς; Πόσο απέχει ο κίνδυνος από την ευτυχία; Μπορούμε να πάμε λίγο παραπέρα; Αρκούν μήπως οι μικρές απολαύσεις της ζωής; Γιατί στεκόμαστε εμπόδιο στους ίδιους μας τους εαυτούς; Τι περιμένεις; Μην ξεγελιέσαι! Κάτσε. Πιάσε κουβέντα. Μοιράσου τις αδυναμίες σου. Ερωτεύσου. Αμοιβαία. Χόρεψε στους δρόμους. Ξελαρυγγιάσου. Μην πεθάνεις μόνος/-η. Εκμυστηρεύσου. Χάρισε την ψυχή σου. Πιες άλλο ένα ποτό. Κόψε το κάπνισμα. Όχι άλλοι κανόνες. Προσποιήσου ότι δεν συνέβη ποτέ. Απλώς, γκούγκλαρέ το. Σβήσε τα μέηλ σου. Γιατί δεν μου έγραψες; Τι θες; Μιλάς πολύ. Ανέβασέ το στο Facebook. Απολύμανε την τουαλέτα. Φόρα Prada. Πούλα σεξ. Παράτα με ήσυχο. Αγκάλιασέ με. Τραγούδησέ μου. Μη με σφίγγεις. Χαλάρωσε. Μη διστάσεις να επικοινωνήσεις μαζί μου».

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1881/>

Με την υποστήριξη

Supported by
**ARTS COUNCIL
ENGLAND**

Ερευνητικοί συνεργάτες

Διεύθυνση παραγωγής

4ο Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων: Άρια Μπουμπάκη

162 dance meetings

1 & 2 Απριλίου 2017 | Εκτός Στέγης (Βρύγου 10, Νέος Κόσμος) | 20:00 & 22:00

Στον ίδιο χώρο και τις 2 ημέρες, από τις 11:00 έως τις 18:00 θα λειτουργεί έκθεση ανοιχτή για το κοινό.

1 χορογράφος, 81 σώματα, 162 χορευτικές συναντήσεις καταλήγουν σε 1 κινητικό σόλο το οποίο «αφηγείται» με τρόπο παράδοξο ό,τι μεσολάβησε για τη δημιουργία του.

Η νεαρή χορογράφος Άρια Μπουμπάκη τοποθετεί την τέχνη της στην τομή του καλλιτεχνικού με το καθημερινό: αναζητά κινητικές φόρμες που δεν σχετίζονται αυστηρά με τη δεξιοτεχνία και τους κανόνες έκφρασης, αλλά με τη «δημοκρατικότητα του χορού» και την ενεργοποίηση του θεατή. Αυτή η ανθρωπολογική και, κατά κάποιον τρόπο, κοινωνιολογική οπτική στη χορευτική διαδικασία επαναφέρει στο προσκήνιο το ζωτικό διάλογο ανάμεσα στην κοινωνία και την τέχνη. Σχέσεις και βιώματα ανανοηματοδοτούνται σε μια εκ νέου σύσταση του καλλιτεχνικού αποτελέσματος, υπενθυμίζοντάς μας ότι η δομή του κοινωνικού χώρου στον οποίο εκτυλίσσεται το καθημερινό είναι εν τέλει και η δομή μέσα στην οποία τοποθετείται ο ίδιος ο δημιουργός.

Το έργο [162 dance meetings](#) που παρουσιάζεται εκτός Στέγης (Βρύγου 10, Νέος Κόσμος), στις 1 και 2 Απριλίου, λειτουργεί ως κινησιολογικό πείραμα, το οποίο εμπλέκει τους θεατές σε μια συμμετοχική έρευνα: 81 διαφορετικά σώματα συνδιαμορφώνουν το «έργο», μέσω προσωπικών συναντήσεων με τη χορογράφο. Αν η εξειδίκευση και ο καταμερισμός της δημιουργικής παραγωγής οδήγησαν στην αποξένωση του χορευτικού από το καθημερινό, η χορογράφος επιχειρεί την αντίστροφη διαδρομή, επαναπροσεγγίζοντας το «χορευτικό δυναμικό» της κοινωνικής ζωής. Ωστόσο, δεν πρόκειται για μια ακόμη παράσταση η οποία πραγματεύεται απλώς τον αυθόρμητο και αδιαμεσολάβητο χαρακτήρα της ανθρώπινης καλλιτεχνικής έκφρασης. Στην προκειμένη περίπτωση, το ζητούμενο είναι η κατασκευή μιας ιδιότυπης καλλιτεχνικής σύμπραξης του κάθε θεατή με τη χορογράφο, ώστε η πρόσληψη της παραστασιακής συνθήκης να αναθεωρείται ή να περνά απαραίτητη. Σε αυτή τη σύμπραξη δεν υπάρχει τίποτε προσχεδιασμένο ή, μάλλον, το ενδιαφέρον στρέφεται στην πολλαπλότητα των σχέσεων που μπορούν να αναπτυχθούν και να εκφραστούν πέρα από τη διάκριση μεταξύ χορευτή και θεατή. Η συγκεκριμένη παράσταση λειτουργεί περισσότερο ως «χορευτικό συμβάν» που επικεντρώνεται στο «πού» και το «πότε» της διαδικασίας, ώστε να αναδειχθούν ανεξερεύνητες πλευρές στην επικοινωνιακή διάσταση της τέχνης.

Συντελεστές

Σύλληψη, Χορογραφία & Περφόρμανς: Άρια Μπουμπάκη

Εικαστικό περιβάλλον, Ειδικές Κατασκευές & Κοστούμια: Ιωάννα Πλέσσα

Επιμέλεια έκθεσης: Ιωάννα Πλέσσα, Χριστίνα Παντελάτου, Κωνσταντίνος

Χαλδαίος

Βοηθός δημιουργίας ειδικών κατασκευών: Κωνσταντίνος Χαλδαίος
Σύμβουλος Χορογραφίας & Ψυχικής Υγείας: Μαριέττα Βέττα
Σκηνοθεσία & Επιμέλεια Βίντεο: Νεφέλη Σαρρή
Διεύθυνση Φωτογραφίας: Alfonso De Munno Gallardo
Ήχος: Δημήτρης Κουκουβάνης, Flunet Productions
Βοηθός Παραγωγής: Χριστίνα Παντελάτου

Διαβάστε περισσότερα

- Η συμβατικότητα του θεατρικού χώρου αμφισβητήθηκε συχνά στην ιστορία των παραστατικών τεχνών. Ειδικότερα στο χορό, από το κίνημα της Judson Church και έπειτα, γίνονται αμέτρητοι πειραματισμοί σε σχέση με την υβριδικότητα, την εικαστικότητα του χώρου, αλλά και το δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα του. Στο πλαίσιο των δοκιμών που επιχειρεί η Στέγη, για την προαγωγή ενός διαλόγου του καθημερινού με το καλλιτεχνικό, η χορογράφος αποφάσισε να μεταφέρει την παράσταση εκτός σκηνής, σε «απρόβλεπτους» χώρους, ώστε να εξασφαλίσει για τον θεατή μια όσο το δυνατόν αμεσότερη και αυθεντικότερη εμπειρία.

- Η ιστορία επαναλαμβάνεται: η ιδέα της κινητοποίησης και απο-παθητικοποίησης του θεατή, ώστε να συμμετέχει ενεργά, άλλοτε παρακολουθώντας και άλλοτε παρεμβαίνοντας στη δράση, έχει γίνει ο νέος κανόνας. Το ζήτημα δεν είναι πλέον μόνο η διανοητική δέσμευση του θεατή, η εγρήγορση των αισθήσεών του, αλλά και μια βαθύτερη εμπειρία που συγγενεύει με τα δρώμενα ή τις επιτελέσεις μιας άλλης εποχής. Η χορογράφος επεκτείνει αυτή τη διάσταση, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον της στη διαπροσωπική επαφή με τον θεατή ή, αλλιώς, σε ένα είδος “man to man performance”. Σκοπός της είναι ο δημιουργός να μην απομονώνεται κατά τη διάρκεια σύλληψης και υλοποίησης του έργου, αλλά να εμπλέκει τον θεατή σε όλα τα στάδια της δημιουργικής διαδικασίας.

- Η διαφορετικότητα, η ανοικτικότητα του καθημερινού αποτελούν αναλυτικά σχήματα, για να συλλάβουμε ότι η καθημερινότητα δεν συνιστά «ρουτίνα» ή ότι η τέχνη είναι εντελώς ξεκομμένη από αυτήν. Η διαφορετικότητα προβληματοποιεί τη σχέση μας με το καθημερινό, επιτρέπει να αμφισβητηθούν τα όρια του «κοινώς αποδεκτού», μας προκαλεί να συλλάβουμε νέες εκφάνσεις αυτού που μέχρι τώρα θεωρούσαμε «κανονικό». Συνεπώς με αυτή τη λογική, η χορογράφος επιθυμεί να ανοίξει τη διαδικασία στο αναπάντεχο, να διασταυρωθεί με ανθρώπους κάθε ηλικίας, φύλου, τάξης, φυλής. Άλλωστε, η τέχνη δεν ευαισθητοποιεί μονάχα το αισθητήριο του κοινού, αλλά μπορεί να συνδράμει στη σύλληψη μιας άλλης, δικαιότερης κοινωνίας, πραγματώνοντας τις όποιες αναμονές στο εσωτερικό της.

- Η Άρια Μπουμπάκη, μετά τη φοίτηση στην Κρατική Σχολή Χορού και τη σχολή της Ραλλούς Μάνου, συνέχισε τις σπουδές της, ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση, στο χορογραφικό-μεταπτυχιακό πρόγραμμα Ex.e.r.ce του Κέντρου Χορογραφίας του Μοντελιέ. Εκεί συνάντησε σπουδαίους ανθρώπους της τέχνης του χορού, όπως η Simone Forti, η Deborah Hay, η Mathilde Monnier, η Valerie Castan, η Antonia Baehr, η La Ribot, ενώ συγχρόνως δέχτηκε επιρροές από το έργο τους, που την ώθησαν να ξεκινήσει τα πρώτα της βήματα στη χορογραφία. Η Μπουμπάκη προσεγγίζει και ερευνά αυτό που η ίδια αποκαλεί «ανθρώπινο χορό»: σκοπός δεν είναι απλώς η κατάθεση ενός έργου, αλλά η σταδιακή διαμόρφωσή του, μέσω των εμπειριών που θα αποκομίσουν τόσο η δημιουργός όσο και οι θεατές κατά τη διάρκεια των συναντήσεων. Όπως λέει η ίδια: «Η τελική παράσταση-σόλο δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά το απόσταγμα ενός μεγάλου χορευτικού ανταμώματος ή, αλλιώς, η σωματική διήγηση ενός μεγάλου χορευτικού ταξιδιού».

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1877>

Με την υποστήριξη

4ο Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων: Ειρήνη Παπανικολάου

Ανθεμόεσσα

1 & 2 Απριλίου 2017 | Μικρή Σκηνή | 19:00

Μια αλληγορική προσέγγιση του μύθου των Σειρήνων, ένα έργο για την εμπειρία εσωτερίκευσης του ταξιδιού, τη χαμένη πατρίδα που βρίσκεται εντός μας.

Η [Ανθεμόεσσα](#) είναι η πρώτη χορογραφική απόπειρα της Ειρήνης Παπανικολάου, που παρουσιάζεται στις 1 και 2 Απριλίου στη Στέγη. Το έργο αποτελεί μια αλληγορική προσέγγιση του μύθου των Σειρήνων, των πτηνόμορφων πλασμάτων που σαγήνευαν τους ανυποψίαστους ναυτικούς με το τραγούδι τους, απομακρύνοντας κάθε σκέψη νόστου, για να τους παρασύρουν εν τέλει στο θάνατο. Όπως το συναπάντημα με τις Σειρήνες συμβαίνει στη μεθόριο του υπαρκτού και του φανταστικού Κάτω Κόσμου, έτσι και τα τέσσερα πρόσωπα επί σκηνής βρίσκονται μετέωρα εν μέσω ενός αχαρτογράφητου τοπίου, χωρίς προορισμό ή, μάλλον, εγκλωβισμένα σε ένα ταξίδι με αβέβαιο «χρονικό ορίζοντα». Η σκηνική γραφή της Παπανικολάου δεν έχει τίποτα το επικό, αλλά αντιθέτως εστιάζει στη μικροκλίμακα του προσωπικού, μυώντας τον θεατή σε ένα ταξίδι εσωτερικής περιπλάνησης.

Αυτή η ιδέα της φανταστικής περιπλάνησης και του νόστου, της άσβεστης επιθυμίας για την επιστροφή σε μια χαμένη πατρίδα, μετατοπίζεται διαρκώς χρονικά: η άφιξη, η ολοκλήρωση του ταξιδιού δεν υφίσταται στο εν λόγω έργο. Τα τέσσερα σώματα που βρίσκονται επί σκηνής αντανακλούν κυρίως την εμπειρία εσωτερίκευσης του ταξιδιού, παρά την πρόδηλη –κινησιολογικά και σωματικά– απόδοσή της. Η ματιά της Ειρήνης Παπανικολάου είναι ουσιαστικά ρομαντική, αφού το έργο της το διαπερνά η «απελπισμένη αίσθηση» ενός κόσμου στον οποίο ο άνθρωπος είναι αβοήθητα εκτεθειμένος: άγνωστες δυνάμεις που τον υπερβαίνουν, η μοίρα ή, τέλος, το σκότος ενός ακατάληπτου μυστηρίου, όλα συνδράμουν ώστε καταφύγιο της ψυχής να γίνει ο ιδεατός κόσμος της δημιουργικής φαντασίας της καλλιτέχνης.

Συντελεστές

Σύλληψη & Χορογραφία: Ειρήνη Παπανικολάου

Ερμηνεύουν: Μυρτώ Δελημιχάλη, Δέσποινα Καβούρη, Βίκη Σπάχου, Ερατώ Χατήρα

Μουσική Σύθεση: Βαγγέλης Κουραστής

Σκηνογραφία: Μυρτώ Λάμπρου

Σχεδιασμός Φωτισμών: Νίκος Βλασόπουλος

Επιμέλεια Κοστούμιών: Μαριάνθη Παπανικολάου

Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Εκτέλεση παραγωγής: Γιολάντα Μαρκοπούλου / POLYPLANITY Productions

Με την υποστήριξη: Dance Cultural Center, Dan.c.ce. (Αθήνα)

Ευχαριστίες στους: Φρόσω Τρούσα, Πατρίσια Απέργη, Δημήτρη Νασιάκο, Κώστα Κατριό, Κατερίνα Φώτη, Χρόνη Ποτίδη, Αιμιλία Παπαδοπούλου, Μαριάνθη Παπανικολάου, Μαριάννα Βαρβιάνη, Ευθύμη Χρήστου

Διαβάστε περισσότερα

- Οι Σειρήνες θεωρούνταν γυναικείες μιξογενείς οντότητες, με κεφάλι και μισό σώμα γυναίκας και μισό σώμα αρπακτικού πουλιού – παρότι σε μερικούς πολιτισμούς αυτή η ιδιόμορφη παρουσία δεν ισχύει. Πατέρας τους αναφέρεται στις περισσότερες περιπτώσεις ο ποταμός Αχελώης ή ο θαλάσσιος θεός Φόρκης. Τα ονόματα που προσέδιδαν στις Σειρήνες είχαν να κάνουν τόσο με την εξωτερική τους εμφάνιση όσο και με το χαρακτήρα τους. Ας μην ξεχνάμε ότι ολόκληρη η αρχαία ελληνική μυθολογία διαπνέεται από έναν ιδιότυπο ανθρωπομορφισμό: οι θεότητες δεν φέρουν απλώς ανθρώπινα χαρακτηριστικά, αλλά συμπεριφέρονται και ως άνθρωποι.

- *Πρώτα στο δρόμο που θα πας θα φτάσεις στις Σειρήνες, / που όλους μαγεύουν τους θνητούς, όσοι κοντά τους φτάσουν. / Όποιος ζυγώσει ανύποπτα κι ακούσει τη λαλιά τους, / αυτόν πια δε θα τον χαρούν το τρυφερό του ταίρι / και τα μικρά του τα παιδιά, στο σπίτι να γυρίσει, / μόν' οι Σειρήνες με γλυκά τραγούδια τον μαγεύουν, / σ' ένα λιβάδι καθιστές κι ένας μεγάλος γύρω / είναι από κόκαλα σωρός ανθρώπων που σαπίζουν / και το πετσί τους χάνεται.* [Ομήρου, *Οδύσσεια*, μφρ. Ζήσιμου Σίδερη]

- Το νησί των Σειρήνων τοποθετείται κατά μήκος της ακτής της Νότιας Ιταλίας, στα ανοιχτά της χερσονήσου του Σορέντο, απ' όπου με το πανέμορφο τραγούδι τους προσέλκυαν τους ναύτες των πλοίων που πλησίαζαν στην περιοχή τους και προκαλούσαν στη συνέχεια την καταστροφή τους. Ως εκ τούτου, οι Σειρήνες συνδέθηκαν με το θάνατο, θεωρήθηκαν θεότητες του υπερπέραν που τραγουδούσαν για όσους κατοικούσαν μακάρια στα νησιά των Ηλυσίων, και γι' αυτό εικονίζονται στα ταφικά μνημεία. [Δήμητρα Μήττα, *Μορφές και θέματα της Αρχαίας Ελληνικής Μυθολογίας*]

- Η χορογράφος Ειρήνη Παπανικολάου καταθέτει ένα έργο όχι τόσο για τις Σειρήνες και το ταξίδι του Οδυσσέα προς την Ιθάκη, αλλά στρέφεται προς τον Άνθρωπο, το μόχθο που καταβάλλει προκειμένου να επιστρέψει στη γενέθλια «πατρίδα», να επανακτήσει τη σχέση με το χαμένο του παρελθόν. Πρόκειται για μια περιπλάνηση σε ένα εσωτερικό τοπίο, όπου τα μυθικά αυτά πλάσματα εκφράζουν τους αξεπέραστους φόβους, την αναμέτρηση με τον ίδιο τον εαυτό, προκειμένου να εκπληρωθεί το ταξίδι της «επιστροφής». Ωστόσο, είναι μια πορεία που διαρκώς αναχαιτίζεται ή μετατοπίζεται σε ένα απροσδιόριστο μέλλον, δίχως ποτέ να προσφέρει στους ταξιδιώτες την ανακούφιση της ολοκλήρωσης, της άφιξης.

- Μια πρώτη εκδοχή του έργου παρουσιάστηκε το Μάιο του 2015 στο 7ο Arc for Dance Festival, στο πλαίσιο της ενότητας «Απόπειρες Χορογραφίας». Η *Ανθεμόεσσα* επελέγη, επίσης, ανάμεσα σε 480 χορογραφίες από όλο τον κόσμο για να συμμετάσχει στο διεθνή διαγωνισμό χορογραφίας Danse élargie, 4th edition (2016), με την υποστήριξη της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, όπου και κατέκτησε το Βραβείο του Κοινού και το Βραβείο των Τεχνικών του Θεάτρου.

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1878>

4ο Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων: Ηρώ Αποστολέλλη

Umbilicus

1 & 2 Απριλίου 2017 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Τρία σώματα, σε ρόλο μετρονόμου, συντονίζονται και αποκλίνουν, σε ένα κινητικό πείραμα βασισμένο στη μουσική του μινιμαλιστή Τζον Άνταμς.

Η Ηρώ Αποστολέλλη, χορεύτρια και χορογράφος, θέτει στο επίκεντρο των αναζητήσεών της τις πολλαπλές διαστάσεις του χορευτικού σώματος: το σώμα ως πεδίο γνώσης, αλλά και ως εργαλείο για να ανιχνευθεί η κίνηση μέσα από ακουστικά ερεθίσματα και ιδιότυπους σκηνοικούς πειραματισμούς. Η παραπάνω προσέγγιση δεν αφορά μονάχα τον τρόπο που ο χορός συλλαμβάνει και αναπαριστά το σώμα και τις εμπειρίες που απορρέουν από αυτό, αλλά εξετάζει σε βάθος την αναγκαιότητα ορισμένων δομικών στοιχείων –όπως η ηχητική επένδυση ενός κομματιού– στην πρόσληψη και αντίληψη της χορογραφίας.

Επαναπροσδιορίζεται έτσι ο κομβικός ρόλος του σώματος στη σκηνή –το σώμα ερμηνεύει και ερμηνεύεται μέσα από την κίνηση–, με απώτερο στόχο ο θεατής, από παθητικός δέκτης, να γίνει ενεργός παρατηρητής μιας διαδικασίας που εμπλέκει τόσο την κιναισθητική εμπειρία όσο και το στοχασμό.

Το έργο [Umbilicus](#) (Ομφαλός), που παρουσιάζεται στις 1 και 2 Απριλίου στη Μικρή Σκηνή της Στέγης, θα μπορούσε να θεωρηθεί μια «χορογραφία της σκέψης». Προτείνεται, με άλλα λόγια, μια επιτελεστική συνθήκη ώστε το ενδιαφέρον μας να επικεντρωθεί στις ρυθμικές ακολουθίες ή παραλλαγές, παρά στον τρόπο που η κίνηση λειτουργεί ως όχημα προσωπικής έκφρασης. Οι κινήσεις είναι γεωμετρικές, επαναληπτικές, εστιάζουν στην καθετότητα, το σώμα της κάθε χορεύτριας λειτουργεί ως μετρονόμος που συντονίζεται ή αποκλίνει από τα υπόλοιπα. Ωστόσο, το επίτευγμα δεν είναι η «μηχανική εκτέλεση» μιας μουσικής παρτιτούρας: χρησιμοποιώντας την τεχνική αυτοσχεδιασμού Paradiddle, η χορογράφος συνδιαλέγεται με το *Son of Chamber Symphony* του μινιμαλιστή συνθέτη John Adams σε κίνηση. Οι τρεις χορεύτριες, με τη σειρά τους, «γράφουν» μια νέα παρτιτούρα στην οποία διακρίνει κανείς την εκτελεστική ακρίβεια, αλλά και την ενσώματη παρουσία που, εκούσια ή ακούσια, προτείνει μια άλλη ανάγνωση της μουσικής.

Συντελεστές

Χορογραφία: Ηρώ Αποστολέλλη

Ερμηνεία: Κατερίνα Λιόντου, Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου, Δανάη Παπαζιάν

Σχεδιασμός Φωτισμών: Αλέκος Γιάνναρος

Κοστούμια & Εγκατάσταση: Ηρώ Βαγιώτη

Παραγωγή: Ditto

Εκτέλεση παραγωγής: Άννα Αποστολέλλη

Στην παράσταση ακούγεται το έργο *Son of Chamber Symphony* (2007) του John Adams.

Διαβάστε περισσότερα

- Η τεχνική Paradiddle χρησιμοποιείται στη μουσική για την ερμηνεία, τη σύνθεση και τον αυτοσχεδιασμό. Ουσιαστικά, καθορίζει ποιο χέρι (Δεξί/R ή Αριστερό/L) εκτελεί κάθε φορά. Το βασικό Paradiddle είναι το R L RR L R LL, από το οποίο προκύπτουν ποικίλες παραλλαγές, όπως το R LL RRR L RR LLL. Ως αποτέλεσμα, το ρυθμικό μοτίβο «εξουσιάζει» την κίνηση, ενώ ορίζει επίσης τη διαφορετικότητα ή το συγχρονισμό μεταξύ των χορευτριών. Ωστόσο, σε αυτή την ιδιαίτερη μουσικοκινητική συνθήκη, το σώμα καλείται να ενσαρκώσει το ρυθμό, αλλά και να τον αναπαραστήσει, ενώ στην εκτέλεση της χορευτικής παρτιτούρας ο θεατής μπορεί να διακρίνει τις σχέσεις των χορευτριών μεταξύ τους, αλλά και την «ελάσσονα» υποκειμενική ερμηνεία στο ρυθμικό μοτίβο.

- Σε προηγούμενα έργα της, η χορογράφος εξετάζει την επίδραση του ήχου στην πρόσληψη της κίνησης. Όμως, αντί να αφαιρέσει εντελώς το στοιχείο της μουσικής, στη λογική των ύστερων μοντερνιστών που αμφισβητούσαν την πρωτοκαθεδρία της σε σχέση με την κίνηση ή του Merce Cunningham, ο οποίος διακηρύσσει την ανεξαρτησία μουσικής και κίνησης, η χορογράφος εισάγει μια νέα συνθήκη: οι ερμηνεύτριες έρχονται σε επαφή με το ηχητικό σήμα μέσω ακουστικών, ώστε να καταρριφθεί η όποια συμβατική αλληλουχία των δύο στοιχείων. Έτσι, όχι μόνο επαναπροσδιορίζεται η ηχητική αφηγηματική συνέχεια, αλλά αποδομείται, ώστε μέσα από την τελευταία να προκύπτει και η «μουσικότητα» της κίνησης.

- Ο συνθέτης Τζον Άνταμς συγκαταλέγεται στο πάνθεον της σύγχρονης μουσικής. Παντρεύοντας ετερόκλητα μουσικά στυλ –από ποπ μέχρι τζαζ και ηλεκτρονικούς ήχους–, διαμόρφωσε ένα ιδιότυπο μινιμαλιστικό ύφος που χαρακτηρίζεται από επαναληπτικά μοτίβα αλλά, ενίοτε, και από νεορομαντικά λυρικά στοιχεία. Ο Άνταμς έγινε ευρύτερα γνωστός για τις συνθέσεις του στην όπερα, με σημαντικότερη ίσως την τρίπρακτη όπερα *Ο Νίξον στην Κίνα* (1987) – την οποία, στο πρώτο ανέβασμα, σκηνοθέτησε ο Peter Sellars και χορογράφησε ο Mark Morris. Το έργο *Son of Chamber Symphony* (2007) ανακαλεί στοιχεία από τις πρώτες συνθέσεις του δημιουργού, με έντονα μινιμαλιστικά και επαναληπτικά μοτίβα, συνεχείς μετρικές εναλλαγές και ρυθμικές εκπλήξεις.

- Η Ηρώ Αποστολέλλη ίδρυσε το 2009 την ομάδα χορού Carnation, μαζί με την Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου. Το ενδιαφέρον σε αυτό το σχήμα είναι ότι και οι δυο τους εναλλάσσονται στους ρόλους δημιουργού και ερμηνεύτριας. Έτσι, επιτυγχάνουν όχι μόνο να ανατροφοδοτούν την έρευνά τους με τα πολύτιμα συμπεράσματα που προκύπτουν από τις βιωμένες, ενσώματες εμπειρίες, αλλά και να ενθαρρύνουν τη σύγκλιση δύο πεδίων που διαχρονικά αποκλίνουν: θεωρίας και πράξης. Μετά το *Blossom*, τη χορογραφία και ερμηνεία του οποίου είχε αναλάβει η Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου, το *Umbilicus* είναι η πρώτη χορογραφική απόπειρα την οποία υπογράφει εξ ολοκλήρου η Ηρώ Αποστολέλλη.

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1879/>

Πληροφορίες
Στέγη Ιδρύματος Ωνάση
Συγγρού 107
Πληροφορίες: 210 900 5 800
1, 2 Απριλίου, 21:00
Εντός & εκτός Στέγης

Εισιτήρια

Κανονικό: 7 €

Μειωμένο, Φίλος ή Μικρή Παρέα (5-9 άτομα): 6 €

Μεγάλη Παρέα (10+ άτομα): 5 €

AMEA & Άνεργοι: 5 € | Συνοδός AMEA: 5 €

Combo 2 διαφορετικών παραστάσεων ίδιας μέρας: 5 €
Ομαδικές κρατήσεις στο groupsales@sgt.gr

Γραμμή εισιτηρίων
Τ.: 210 900 5 800
ΔΕ-ΚΥΡ 09:00-21:00

Γραμμή Φίλων της Στέγης
Τ.: 213 017 8200
ΔΕ-ΚΥΡ 09:00-20:00

Οι Φίλοι της Στέγης πραγματοποιούν τις αγορές των εισιτηρίων τους μέσα από το ηλεκτρονικό προφίλ τους, κάνοντας login με τον προσωπικό τους κωδικό χρήστη και το password τους, για να ξεκλειδώσουν τις εκπτώσεις και τις προπωλήσεις τους.

Με την υποστήριξη:

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Η υπηρεσία print@home είναι διαθέσιμη για τις online αγορές εισιτηρίων. Τυπώστε το εισιτήριό σας από όπου κι αν βρίσκεστε και μπίτε με αυτό απευθείας στην αίθουσα.

ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Συγγρού 107

Ωράριο λειτουργίας: ΔΕ-ΚΥΡ 09:00-21:00

Γίνονται δεκτές πιστωτικές - χρεωστικές κάρτες Amex, Visa, MasterCard & Diners.

ΣΗΜΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΟΥΣ

- ΓΕΡΜΑΝΟΣ & COSMOTE σε όλο το δίκτυο καταστημάτων
- ΙΑΝΟΣ στο κατάστημα οδού Σταδίου

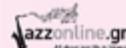
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

LIFO

εξώστης

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

αθηνόραμα

